

25 Ιουνίου, 1991

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υποθέσεις Αρ. 285/83, 297/83).

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις —
Σύνταξη και προσυπογραφή των Εμπιστευτικών Εκθέσεων από
τον Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών — Εγκύκλιος
491/79, παράγραφος 4(γ) — Προσυπογράφων Λειτουργός δύναται
να είναι ο οικείος προϊστάμενος όταν έχει απευθείας γνώση της
εργασίας του υπαλλήλου — Δεν είναι απαραίτητο ο Προσυπογρά-
φων Λειτουργός να είναι κάτω από την ίδια στέγη με τον υπάλλη-
λο — Καμία ουσιώδης παρατυπία εφόσον ο Διευθυντής ζητούσε
10 πληροφορίες από τους αρμόδιους Λειτουργούς της Υπηρεσίας
του.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Αφορούσαν έτος για το οποίο δεν είχαν συνταχθεί ακόμα οι εμπι-
στευτικές εκθέσεις — Καμία παρατυπία — Ο Διευθυντής όφειλε
να λάβει υπόψη του ολόκληρη την εικόνα των υποψηφίων κατά
τον χρόνο που δόθηκαν οι συστάσεις.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου —
Ο Τμηματάρχης δεν υποχρεούται να κάνει ειδική αναφορά σε
όλους ανεξαιρέτως τους υποψηφίους που δεν συστήνονται, εκτός
όπου πρέπει να δώσει ειδική αιτιολογία γιατί δεν συστήνει κά-
ποιον υποψήφιο — Δεν υπάρχει ανάγκη ειδικής αιτιολογίας για
μη σύσταση υπαλλήλου που έχει το πλεονέκτημα όταν όλοι οι συ-
στηθέντες το έχουν.
- 25 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Στοιχείο
απαραίτητο για να δικαιολογείται επέμβαση του Δικαστηρίου στην
απόφαση της Ε.Δ.Υ.

Οι αιτητές, προσβάλλοντας την απόφαση της Ε.Δ.Υ. να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Γεωργικών Έρευνών Α', αντί αυτών ισχυρίστηκαν ότι έγιναν παρατυπίες στη διαδικασία ότι υπήρξε ελλιπής έρευνα και ότι η απόφαση ήταν πεπλανημένη. Αναλυτικότερα οι ισχυρισμοί των αιτητών ήταν οι εξής: 5

(1) Λανθασμένα και κατά παράβαση των κανονιστικών διατάξεων που διέπουν την σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων ο Διευθυντής του Ινστιτούτου συνέταξε ως αξιολογών Λειτουργός και προσυπόγραψε ως Προσυπογράφων Λειτουργός τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων. 10

(2) Οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν αντικανονικές και πεπλανημένες γιατί έκανε αξιολόγηση των υποψηφίων και για το 1982, ενώ για τον χρόνο αυτό δεν είχαν συνταχθεί ακόμη οι εμπιστευτικές εκθέσεις. 15

(3) Οι συστάσεις του Διευθυντή πάσχουν γιατί απέδωσε ειδική σημασία μόνο στην κατ' αξία κατάταξη των υπαλλήλων και παραγνώρισε την αρχαιότητα την οποία παρέλειψε να αναφέρει ή να λάβει υπόψη του.

(4) Ο Διευθυντής υπερέτονισε το γεγονός των επιστημονικών δημοσιεύσεων, των σεμιναρίων και του πλεονεκτήματος των ενδιαφερομένων μερών και δεν έκανε καμία αναφορά στους αιτητές αναφορικά με τα πιο πάνω. 20

(5) Η Ε.Δ.Υ. καταλήγοντας στην απόφασή της έλαβε υπόψη της μόνο τις εμπιστευτικές εκθέσεις και παραγνώρισε τα υπόλοιπα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη. Επίσης κατέληξε σε λανθασμένα συμπεράσματα όσον αφορά την αρχαιότητα. 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Παράλειψη να ακολουθηθούν οι πρόνοιες των κανονιστικών διατάξεων και ειδικά της Εγκυκλίου 491/79 σχετικά με τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων αποτελεί παρατυπία η οποία όμως δεν οδηγεί σε ακυρότητα της απόφασης, παρά μόνο αν την έχει επηρεάσει ουσιωδώς. Σύμφωνα με την παράγραφο 4(γ) της Εγκυκλίου 491 ο Προσυπογράφων Λειτουργός δύναται να είναι ο οικείος προϊστάμενος όταν αυτός έχει απ' ευθείας γνώση της εργασίας του υπαλλήλου. Σύμφωνα με την απόφαση *Yiannoulla Louca and Others v. Public Service Commission*, δεν είναι απαραίτητο ο Προσυπογράφων Λειτουργός να είναι κάτω από την ίδια στέγη με τον υπάλληλο. 30

Στην προκειμένη περίπτωση φαίνεται ότι ο Διευθυντής ζήτησε από τους αρμόδιους Λειτουργούς να τον ενημερώσουν και να του υποβάλουν απόψεις και αξιολογήσεις και επομένως καμιά ουσιώ- 35

4 Α.Α.Δ. Παπαχριστοφόρου κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά.

δης παρατυπία δεν υπάρχει που να καθιστά τις εμπιστευτικές εκθέσεις άκυρες.

5 (2) Παρόλο που δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1982, ο Διευθυντής όφειλε να λάβει υπόψη του ολόκληρη την εικόνα που παρούσιαζαν οι υποψήφιοι κατά το χρόνο που έδινε τις συστάσεις του.

10 (3) Οι συστάσεις του Διευθυντή δεν έρχονται σε αντίθεση με τα στοιχεία των υπηρεσιακών φακέλων που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου. Κατά την διενέργεια των συστάσεών του δεν έχει υποχρέωση ο Τμηματάρχης να κάνει ειδική αναφορά σε όλους ανεξαιρέτως τους υποψηφίους που δεν συστήνονται, εκτός αν πρέπει να δώσει ειδική αιτιολογία πράγμα που δεν συμβαίνει εδώ. Το πλεονέκτημα του ενός από τους αιτητές ήταν ενώπιον της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας κατά τον ουσιώδη χρόνο και δεν υπήρξε
15 ανάγκη ειδικής αιτιολογίας γιατί όλοι οι συσταθέντες είχαν το πλεονέκτημα.

20 (4) Έστω κι αν θεωρηθεί ότι οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν λανθασμένες στο σημείο όπου αναφέρει ότι δύο από τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν κάνει δημοσιεύσεις, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί ουσιαστική πλάνη.

(5) Όσον αφορά την αρχαιότητα μόνο ο πρώτος αιτητής είναι αρχαιότερος δύο ενδιαφερομένων μερών κατά 2½ μήνες.

25 (6) Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των προαχθέντων, στοιχείο απαραίτητο για να δικαιολογεί οποιαδήποτε επέμβαση από το Δικαστήριο.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Sekkides v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 2136·

30 *Louca and Others v. Public Service Commission (R.A. 777, 780 ημερ. 16.6.89)·*

Payiatsos v. The Republic (1987) 3 C.L.R. 321·

Chrysochos v. The Republic (1985) 3 C.L.R. 78·

Γεωργιάδης και άλλοι ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 141/84 ημερ. 25.11.89).

Προσφυγές

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α' στο Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών αντί των αιτητών. 5

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

Γ. Ερωτοκρίτου (κα.), Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α' στο Ινστιτούτο Γεωργικών Ερευνών, από τις 15 Ιανουαρίου, 1983, αντί αυτών. 10

Η θέση Λειτουργού Γεωργικών Ερευνών Α' είναι θέση προαγωγής. Σύμφωνα με τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις, συστάθηκε Τμηματική Επιτροπή βάσει του άρθρου 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1983, και στη συνεδρία της ημερ. 6 Νοεμβρίου, 1982, αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από τους φακέλους των υποψηφίων, σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά 16 υποψήφιους, μεταξύ των οποίων και τους αιτητές. 20

Στη συνεδρία της ημερ. 10 Δεκεμβρίου, 1982, η Ε.Δ.Υ., αφού εξέτασε τα ενώπιόν της στοιχεία, αποφάσισε να ξαναστείλει το θέμα στην Τμηματική Επιτροπή για επανεξέταση, μόλις ληφθούν από το Υπουργείο Παιδείας πληροφορίες σχετικά με τα προσόντα ορισμένων υποψηφίων. 25

Η Τμηματική επανεξέτασε το θέμα και με επιστολή της, ημερ. 28 Δεκεμβρίου, 1982, σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά τα ονόματα 19 υποψηφίων για επιλογή στην πιο πάνω θέση. 30

5 Στη συνεδρία της ημερ. 31 Δεκεμβρίου, 1982, η Ε.Δ.Υ. άκουσε τις συστάσεις του Διευθυντή του Ινστιτούτου σχετικά με τους υποψηφίους, ο οποίος σύστησε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, εκτός του Κώστα Γρηγορίου. Ο Διευθυντής δεν σύστησε τους αιτητές.

10 Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρία, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και, αφού έλαβε υπόψη της τα στοιχεία από τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς τους φακέ-
15 λους, τα πορίσματα της Τμηματικής και τις κρίσεις και συστάσεις του Διευθυντή, επέλεξε για προαγωγή δέκα από τους έντεκα υποψηφίους που σύστησε ο Διευθυντής. Για την ενδέκατη θέση, η Ε.Δ.Υ., κατά τη συνεδρία της ημερ. 24 Φεβρουαρίου, 1983, επέλεξε τον Γρηγορίου. Οι αιτητές
20 καταχώρησαν τις προσφυγές αυτές με τις οποίες προβάλλουν την απόφαση της Ε.Δ.Υ.

25 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Διευθυντής του Ινστιτούτου, κατά παράβαση των κανονιστικών διατάξεων που διέπουν τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, συνέταξε τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων ως Αξιολογών Λειτουργός και τις προσυπόγραψε ως Προσυπογράφων Λειτουργός, χωρίς να έχει άμεση, προσωπική
30 γνώση της υπηρεσιακής προσφοράς ή οποιαδήποτε εποπτεία των αιτητών. Υπεστήριξαν επίσης ότι, για σκοπούς αντικειμενικής σύνταξης εμπιστευτικών εκθέσεων, είναι απαραίτητη η ύπαρξη δύο διαφορετικών φυσικών προσώπων που θα ενεργήσουν ως Αξιολογών Λειτουργός και Προσυπογράφων Λειτουργός.

35 Όπως έχει νομολογηθεί, παράλειψη να ακολουθηθούν οι πρόνοιες των κανονιστικών διατάξεων και ειδικά της Εγκυκλίου 491/79 σχετικά με τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων, αποτελεί παρατυπία, όμως η παρατυπία αυτή θα πρέπει να έχει επηρεάσει ουσιωδώς την απόφαση της Επιτροπής για να θεωρηθεί ότι η απόφαση αυτή πρέπει να ακυρωθεί. Βλ. απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Sekkides v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2136.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της σύσκεψης ημερ. 8 Ιουλίου, 1983, μεταξύ του Διευθυντή του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών, των εκπροσώπων του Κλαδικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών και της Επιτροπής Παραπόνων της ΠΑΣΥΔΥ, στην οποία είχε παραπεμφθεί ο αιτητής στην Υπ. Αρ. 297/83, σχετικά με τη σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων αποκλειστικά από το Διευθυντή του Ινστιτούτου, αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:- 5

"Πάνω σ' αυτό το θέμα ο Διευθυντής είπε ότι από της ίδρυσης του ΙΓΕ η σύνταξη των εμπιστευτικών εκθέσεων γινόταν από το Διευθυντή κατόπιν στενής συνεργασίας και ανταλλαγής απόψεων με τον Υπεύθυνον του Κλάδου Ερεύνης για κάθε περίπτωση υπαλλήλου του Κλάδου του και ότι ο Διευθυντής είναι σε θέση να εποπτεύει την εργασία των υπαλλήλων γιατί ουσιαστικά όλοι βρίσκονται συγκεντρωμένοι υπό μίαν στέγη. Επίσης, ανέφερε ότι για την σύνταξη εμπιστευτικών εκθέσεων του επιστημονικού προσωπικού λαμβάνονται υπ' όψη αντικειμενικά κριτήρια όπως οι επιστημονικές δημοσιεύσεις, οι εκθέσεις, οι ομιλίες και τα σεμινάρια που δίδει ο υπάλληλος." 10 15 20

Σύμφωνα με την παράγραφο 4(γ) της Εγκυκλίου 491, ο Προσυπογράφων Λειτουργός "δύναται να είναι ο οικείος προϊστάμενος" όταν αυτός "έχει απ' ευθείας γνώση της εργασίας του αξιολογουμένου υπαλλήλου." 25

Έχει νομολογηθεί από το Δικαστήριο ότι δεν είναι απαραίτητο ο Προσυπογράφων Λειτουργός να είναι κάτω από την ίδια στέγη με τον υπάλληλο και σχετική είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Yiannoulla Louca and Others v. Public Service Commission*, R.A. 777, 780 (η απόφαση δόθηκε στις 16 Ιουνίου, 1989). Επίσης οι υποθέσεις *Payiatsos v. The Republic* (1987) 3 C.L.R. 321 στη σελ. 328, και *Chrysochos v. The Republic* 30

4 Α.Α.Δ. Παπαχριστοφόρου κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά. Δημητριάδης, Δ.
(1985) 3 C.L.R. 78 στη σελ. 87.

5 Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον, από τα γεγονότα που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι φανερό ότι ο Διευθυντής ζητούσε από τους αρμόδιους Λειτουργούς της Υπηρεσίας του, που είχαν άμεση γνώση ή/και
10 εποπτεία της εργασίας των υποψηφίων, να τον ενημερώσουν και να του υποβάλουν τις απόψεις και αξιολογήσεις τους, θεωρώ, ακολουθώντας το σκεπτικό της *Yiannoulla Louca* (πιο πάνω), ότι καμιά ουσιώδης παρατυπία δεν
15 υπάρχει που να καθιστά τις εμπιστευτικές εκθέσεις άκυρες. Βλ. επίσης σχετικά την απόφαση στις Υπ. Αρ. 141/84 κ.λ.π. *Αιμίλιος Γεωργιάδης κ.α. ν. Δημοκρατίας* (η απόφαση δόθηκε στις 25 Νοεμβρίου, 1989 και δεν έχει δημοσιευτεί ακόμα).

15 Ο δεύτερος ισχυρισμός των αιτητών είναι ότι η επίδικη απόφαση πάσχει γιατί οι συστάσεις του Διευθυντή είναι αντικανονικές και πεπλανημένες πρώτον γιατί έκαμε ενώπιον της Επιτροπής αξιολόγηση των υποψηφίων και για
20 ακόμα οι εμπιστευτικές εκθέσεις.

25 Αναφορικά με αυτό, θεωρώ ότι καμιά παρατυπία δεν υπάρχει όσον αφορά την αξιολόγηση που έκαμε ο Διευθυντής για το χρόνο 1982, γιατί ασχέτως του ότι δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις για το χρόνο αυτό, αυτός όφειλε να λάβει υπόψη του ολόκληρη την εικόνα που παρουσίαζαν οι υποψήφιοι κατά το χρόνο που έδινε τις συστάσεις του, συμπεριλαμβανομένης και της απόδοσης των υποψηφίων κατά το 1982. Βλ. *Payiatsos v. The Republic* (πιο πάνω).

30 Είναι η θέση των αιτητών ότι οι συστάσεις του Διευθυντή επίσης πάσχουν γιατί, συστήνοντας τα ενδιαφερόμενα μέρη, απέδωσε ειδική σημασία μόνο στην κατ' αξία κατάταξη των υπαλλήλων και παραγνώρισε την αρχαιότητα

των υποψηφίων την οποία παρέλειψε παντελώς να αναφέρει ή να λάβει υπόψη του.

Είναι επίσης ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Διευθυντής, ενώ γι' αυτούς δεν κάμνει καμιά αναφορά για τις επιστημονικές τους δημοσιεύσεις και τα σεμινάρια που έχουν διοργανώσει, και στην περίπτωση του αιτητή στην Υπ. Αρ. 285/83 δεν αναφέρει καθόλου το πλεονέκτημα βάσει του σχεδίου υπηρεσίας που κατέχει, υπερτονίζει τα πιο πάνω για τα ενδιαφερόμενα μέρη, γεγονός που αποτελεί έλλειψη αντικειμενικότητας και ίσου μέτρου κρίσης. 5 10

Τέλος, προβλήθηκε ο ισχυρισμός από τους αιτητές ότι η Ε.Δ.Υ. με τη σειρά της, μετά που υιοθέτησε την έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή, κατέληξε σε λανθασμένα συμπεράσματα όσον αφορά την αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών σε σύγκριση με τους αιτητές, και ότι, αφού έλαβε υπόψη της μόνο τις εμπιστευτικές εκθέσεις, παραγνώρισε τα υπόλοιπα στοιχεία που έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη. Για τους πιο πάνω λόγους, είναι η εισήγηση των αιτητών ότι η Ε.Δ.Υ. πήρε την απόφασή της η οποία πάσχει γιατί παρουσιάζει ελλειπή έρευνα και είναι πεπλανημένη. 15 20

Οι συστάσεις του Διευθυντή ενώπιον της Ε.Δ.Υ. δεν φαίνεται να έρχονται σε αντίθεση με τα στοιχεία των υπηρεσιακών φακέλων που βρίσκονται ενώπιον του Δικαστηρίου. 25

Όσον αφορά την ισχυριζόμενη παράλειψη του Διευθυντή να αναφερθεί στις επιστημονικές δημοσιεύσεις των αιτητών και στο πλεονέκτημα ενός από αυτούς, θεωρώ ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως έλλειψη αντικειμενικότητας γιατί, κατά τη διενέργεια των συστάσεών του, ένας Τμηματάρχης δεν έχει υποχρέωση να κάμει ειδική αναφορά σε όλους ανεξαιρέτως τους υποψηφίους που δεν συστήνονται, εκτός από τις περιπτώσεις που οφείλει να δώσει ειδική αιτιολογία γιατί δεν συστήνει κάποιο συγκεκριμένο υποψήφιο, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση αυτή. 30 35

5 Όσον αφορά το πλεονέκτημα ενός από τους αιτητές, εφόσον όλοι οι συστηθέντες είχαν το πλεονέκτημα, δεν υπήρχε ανάγκη ειδικής αιτιολογίας και, εν πάση περιπτώσει, εφόσον οι υπηρεσιακοί φάκελοι βρίσκονταν ενώπιον της Ε.Δ.Υ. κατά τον ουσιώδη χρόνο, το πλεονέκτημα του αιτητή αυτού ήταν ενώπιόν της.

Συγκριτικά, η εικόνα που παρουσιάζουν οι υποψήφιοι έχει ως ακολούθως:

10 Ο αιτητής στην Υπ. Αρ. 285/83, Παπαχριστοφόρου, όπως και τα ενδιαφερόμενα μέρη, πληρούν τα απαιτούμενα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας και κατέχουν επίσης μεταπτυχιακό δίπλωμα που αποτελεί πλεονέκτημα, σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας.

15 Από πλευράς αξίας, ο αιτητής έχει βαθμολογηθεί ως "Λίαν Καλός" ενώ τα ενδιαφερόμενα μέρη Χ"Παναγιώτου και Ιωάννου ως "Εξαιρετοι", οι Μαυρογένης, Μετόχης και Παπαστυλιανού ως "Εξαιρετοι" ή "Λίαν Καλοί" και οι υπόλοιποι Δρουσιώτης, Δελλά, Ηλιάδης, Παπαδόπουλος, Γρηγορίου και Παναγιώτου ως "Λίαν Καλοί". Έχουν 20 όλοι σύσταση από το Διευθυντή εκτός του Γρηγορίου, ενώ ο αιτητής δεν έχει σύσταση.

25 Στην περίπτωση των ενδιαφερομένων μερών Ιωάννου και Παπαστυλιανού, ο Διευθυντής αναφέρει ότι έχουν επιστημονικές δημοσιεύσεις, ενώ σε ειδική έκδοση που περιέχει όλες τις δημοσιεύσεις που έγιναν από το 1962 - 1982 από Λειτουργούς του Ινστιτούτου Γεωργικών Ερευνών, που παρουσιάστηκε από τους αιτητές ως Παράρτημα 16 στην αγόρευσή τους, τα ονόματα των δύο αυτών ενδιαφερομένων μερών δεν αναφέρονται να έχουν κάμει οποιαδήποτε 30 δημοσίευση.

Η θέση της Δημοκρατίας στο σημείο αυτό είναι ότι η έκδοση αυτή δεν περιλαμβάνει μελέτες και δημοσιεύσεις σε διεθνή περιοδικά, αλλά περιορίζεται μόνο σε δημοσιεύσεις που έγιναν στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Ινστιτούτου. 35

Παρόλον που καμιά μαρτυρία δεν έχει προσκομιστεί από τους καθ' ων η αίτηση προς τούτο, εν τούτοις θεωρώ ότι, έστω και αν θεωρηθεί ότι οι συστάσεις του Διευθυντή ήταν λανθασμένες στο σημείο αυτό, το γεγονός αυτό δεν αποτελεί ουσιαστική πλάνη, σε βαθμό που να έχει ουσιαστικά επηρεάσει την κρίση της Ε.Δ.Υ ή να έχει αλλοιώσει καθ' οιονδήποτε τρόπο τις εντυπώσεις που δημιουργήθηκαν στην Ε.Δ.Υ. από τις συστάσεις αυτές, όσον αφορά την πραγματική εικόνα της αξίας και γενικά της προσφοράς και ικανοτήτων των ενδιαφερομένων αυτών μερών.

Όσον αφορά το θέμα της αρχαιότητας, ο αιτητής αυτός είναι αρχαιότερος των Παπαδόπουλου και Παναγιώτου κατά 2 1/2 μήνες, έχει την ίδια αρχαιότητα με τους Γρηγορίου και Παπαστυλιανού, και είναι νεώτερος των υπόλοιπων κατά 6 μήνες έως 4 χρόνια.

Ο αιτητής στην Υπ. Αρ. 297/83, Γεωργιάδης, πληροί τα βασικά προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας, δεν κατέχει όμως το πλεονέκτημα. Επίσης, δεν έχει σύσταση από το Διευθυντή. Στις εμπιστευτικές του εκθέσεις έχει βαθμολογηθεί ως "Καλός" για το 1981 και ως "Λίαν Καλός" για το 1980 και 1979, είναι δε από πλευράς αρχαιότητας νεώτερος όλων των προαχθέντων κατά 1 χρόνο 9 μήνες μέχρι 3 χρόνια 8 μήνες.

Ενόψει των πιο πάνω, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι και οι δυο αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή έναντι των προαχθέντων, στοιχείο απαραίτητο για να δικαιολογεί οποιαδήποτε επέμβαση από το Δικαστήριο στην απόφαση της Ε.Δ.Υ.

Για τους πιο πάνω λόγους, οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται.

Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα.

Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Προσφυγές απορρίπτονται με έξοδα.